

komme af denne lange Virksomhed. Det er utilbørligt for en Nation som vor, der har Sands og Rald for et aandeligt Liv, at Slegt kan fsee. Hvem er det, der skaffer Theatret Virksomhed, hvem er det, som skal give den halve Deel af den aandelige Værfelse, som vi skulle vente af det? Det er Forfatterne, og troer man da, at en Mand vil hellige sin Virksomhed til det kongelige Theater, naar der ved Siden deraf staaer private Instituter, som for middelmaadigt Sur betale indtil det Dobbelte af, hvad det kongelige Theater kan give for gode Ting, for Stykker, som kunne gaae et Hundrede Gange, og som, naar de gaae den hundrede Gang, ere ligesaa friske, unge og tiltalende, som da de gif for os den første Aften? — Der er i Commissionens Forslag endnu et Punkt, som forekommer mig at hænge sammen med den hele Betragtningmaade, hvorfra man er gaaet ud, nemlig den Maade, hvorpaa man har troet at kunne behandle de særlige Ræsser ved Theatret. Jeg har opfattet Commissionens Forslag om disse Punkter nærmest som en Genstilling til Ministeren, men efterat den høitærede Minister har forelagt os Commissionens Forslag uforandret, maa det vel antages, at han tiltræder den Retsopfattelse, hvorfra Commissionen er gaaet ud, og denne Retsopfattelse troer jeg ikke er rigtig. — Jeg troer ikke, det er rigtigt saaledes at gribe ind i væsentlig private Forhold og at tiltage sig Myndighed over Fonds, der ere samlede deels ved frivillige, deels ved paabudte Bidrag, og at det paa ingen Maade gaaer an at tumle med dem, saaledes som man her vil gjøre det. Dette er imidlertid ogsaa en Enkelthed, som jeg ikke vil gaae nærmere ind paa.

Det Resultat, som fremgaaer af Commissionens Betænkning i det Hele, er efter min Tro dette, at Forslaget ikke vil være istand til at berede Theatret en virkelig holdbar Stilling, men kun vil bryde Veien for dens Undergang. Den Ordning, hvorom her er Tale, fremtræder vel som midlertidig — det er jo Meningen, at Afgjørelsen kun skulle gjælde for 5, tildeels for 10 Aar — men det maa dog være Enhver af os indlysende, at vi ved at votere

for Forslaget, som det her foreligger, binde vore Hænder, og at det ikke vil være muligt om 5 eller 10 Aar at komme ind paa nogen væsentlig ny Veie, men at vi da maae fortsætte, som vi have begyndt (Høgsbro: Hør!). Det skulle ikke bedrøve mig, om denne Ansættelse, hvad jeg næsten maa antage efter dette „Hør“, som kom fra det ærede Medlem her ved Siden af, maatte blive gjort gjældende af Lovens Modstandere (Hør!). Jeg vil hellere have, at de Medlemmer, som ikke ville have noget Theater, skulle sigge reent Nei til de 50,000 Rbd. eller et hvilket som helst andet Tilskud, end at de skulle gaae ind paa Commissionens Forslag (Hør!) og derved troe, at de gjorde Theatret en væsentlig og sand Tjeneste, thi det vil det efter min Tro ikke være, og skal Ansvarret staae tydeligt og reent her i Salen, saa lad det komme frem i Formen af et tydeligt Ja eller Nei, saa veed Enhver, hvad han har at rette sig efter (Hør!).

Spørgsmaalet om en ny Theaterbygning er af den største Vigtighed for den hele Sag; der har ofte været talt derom, og jeg skal indrømme, at skulle Noget overhovedet friste til at gaae ind paa Sagen paa det Grundlag, som her er givet, skulle det være Følelsen af, hvor nødvendigt det er for den hele Institution, at der kan komme en ny Bygning tilveie. Imidlertid maa man dog ikke kjøbe den med altfor store Offre, og et saadant vilde den uforandrede Vedtagelse af Commissionens Forslag være. Den Fordring, som nu stilles fra Commissionens eller Regjeringens Side til Kjøbenhavns Commune, er overordentlig streng. Jeg har vel seet, at der i Motiverne er opstillet et Regnestykke, der giver det Udseende af, at Staten giver Halvdelen, og at Kommunen da skal sørge for, at den anden Halvdeel kan komme tilveie. Dette Regnestykke stiller det saaledes op, at Staten først skal give 100,000 Rbd., derefter Grunden til en ny Bygning, endvidere de gamle Decorationer og Inventariesager og endelig skal overlade Kommunen den Grund, hvorpaa den gamle Bygning staaer; men dette Regnestykke er ikke ganske rigtigt. Hvad f. Ex. den Grund angaaer, hvorpaa den gamle Theaterbygning staaer, saa gives den ikke anderledes til Kommunen, end at den, naar den